

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylene wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 1 grudnia 2010 r. w sprawie F-82/09 Michel Nolin przeciwko Komisji;
- stwierdzenie nieważności decyzji dyrektora generalnego Dyrekcji Generalnej do spraw Personelu i Administracji Komisji Europejskiej z dnia 19 grudnia 2008 r. o usunięciu wszystkich punktów za osiągnięcia i punktów pierwszeństwa wnoszącego odwołanie w następstwie awansowania go do grupy zaszerogowania AD 13 na podstawie art. 29 ust. 1 lit. a) pkt iii) regulaminu pracowniczego;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania w obydwu instancjach

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący je podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia zasad legalności i pewności prawa mającego związek z tym, że SSP naruszył prawo rozstrzygając, iż w sytuacji braku podstawy prawnej Komisja mogła oprzeć zaskarżoną decyzję o ogólną systematykę ogólnych przepisów wykonawczych dla art. 45 ust. 1 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskich.
- 2) Zarzut drugi dotyczy niezastosowania się do zasady niedyskryminacji polegającego na tym, że SSP dopuścił się naruszeń prawa: i) decydując, iż dyrektor generalny Dyrekcji Generalnej do spraw Personelu i Administracji posiada kompetencje pochodne, które nie zostały mu w sposób zgodny z prawem przekazane przez organ powołujący na podstawie art. 2 regulaminu pracowniczego; ii) decydując, że urzędnicy awansowani w oparciu o art. 29 i 45 regulaminu pracowniczego znajdują się w następstwie mianowania lub awansu w tej samej sytuacji z punktu widzenia prawa, podczas gdy ich sytuacje nie są identyczne ani pod względem proceduralnym ani pod względem pełnionych funkcji i wykonywanych zadań.

- stwierdzenie, że skarżąca wcale nie naruszyła art. II.16.2 ogólnych warunków umów FP6, art. II.7.3 (poważne nieprawidłowości finansowe) i art. II.7.4 (fałszywe oświadczenia) ogólnych warunków umów eTEN oraz art. II.10.3 (naruszenie umowy i nieprzedstawienie informacji) ogólnych warunków umów CIP;
- stwierdzenie, że Komisja naruszyła sporne umowy, kwestionując kwalifikowalność kosztów skarżącej;
- stwierdzenie, że koszty w wysokości 932 362,44 EUR przedstawione Komisji przez skarżącą w ramach umów ACCESS-eGOV, EU4ALL, eABILITIES, EMERGE, ENABLE, ASK-IT, NAVIGABILE, EURIDICE i T-SENIORITY są kwalifikowalne oraz że skarżąca nie jest zobowiązana zwrócić kwot przyznanych przez Komisję;
- stwierdzenie, że opóźnienie ze strony Komisji w wypłacie ostatnich transz przeznaczonych na finansowanie umów EU4ALL, ASK-IT i ENABLE stanowi naruszenie jej zobowiązań umownych;
- stwierdzenie, że Komisja jest zobowiązana zapłacić skarżącej kwotę 52 584,05 EUR powiększoną o odsetki liczone od momentu doręczenia niniejszej skargi z tytułu kosztów poniesionych przez skarżącą w ramach umowy EU4ALL;
- stwierdzenie, że Komisja jest zobowiązana zapłacić skarżącej kwotę 20 678,61 EUR powiększoną o odsetki liczone od momentu doręczenia niniejszej skargi z tytułu kosztów poniesionych przez skarżącą w ramach umowy ASK-IT;
- stwierdzenie, że Komisja jest zobowiązana zapłacić skarżącej kwotę 11 693,05 EUR powiększoną o odsetki liczone od momentu doręczenia niniejszej skargi z tytułu kosztów poniesionych przez skarżącą w ramach umowy ENABLE;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 31 stycznia 2011 r. — ISOTIS przeciwko Komisji

(Sprawa T-59/11)

(2011/C 89/47)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Koinonia tis Pliroforias Anoichti stis Eidikes Anagkes — ISOTIS (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: adwokat B. Christianos)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi do Sądu o:

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swojej skargi opartej z jednej strony na klauzulach arbitrażowych zawartych w spornych umowach, a z drugiej strony na prawie belgijskim, do którego odsyłają sporne umowy, skarżąca podnosi dwa zarzuty.

W pierwszej kolejności skarżąca utrzymuje, że koszty, które przedstawiła Komisji, są kwalifikowalne i że nie naruszyła swoich zobowiązań umownych. W szczególności skarżąca twierdzi, że zarzuty, które Komisja postawiła jej po przeprowadzeniu audytu finansowego programów ACCESS-eGOV, EU4ALL, eABILITIES, EMERGE, ENABLE, ASK-IT, NAVIGABILE, EURIDICE i T-SENIORITY w odniesieniu do zarządzania finansami przez skarżącą i kwalifikowalności jej kosztów, są całkowicie bezzasadne. W związku z tym nie doszło do naruszenia jej zobowiązań umownych i jej koszty powinny zostać w całości uznane za kwalifikowalne.

W drugiej kolejności skarżąca twierdzi, że Komisja narusza swoje zobowiązania umowne, kwestionując kwalifikowalność kosztów i opóźniając wypłatę niektórych kosztów. W szczególności skarżąca utrzymuje, że kwestionowanie przez Komisję kwalifikowalności kosztów stanowi zachowanie niezgodne z umową, które jest sprzeczne z dobrą wiarą oraz stanowi nadużycie prawa, ponieważ wnioski wyciągnięte z audytu finansowego są całkowicie pozbawione podstaw, nieprecyzyjne i ogólnikowe. Ponadto skarżąca podnosi, że opóźnienie ze strony Komisji w wypłacie ostatnich transz przeznaczonych na finansowanie umów EU4ALL, ASK-IT i ENABLE stanowi naruszenie jej zobowiązań umownych i wnosi do Sądu o stwierdzenie, że Komisja jest zobowiązana do wypłaty tych transz.

Skarga wniesiona w dniu 28 stycznia 2011 r. — Vermop Salmon przeciwko OHIM — Leifheit (Clean Twist)

(Sprawa T-61/11)

(2011/C 89/48)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Vermop Salmon GmbH (Gilching, Deutschland) (przedstawiciele: adwokaci W. von der Osten-Sacken, O. Sude i M. Ring)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Leifheit AG (Nassau, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 19 listopada 2010 r. w sprawie R 671/2010-1;
- unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego nr 4892642 „Clean Twist”;
- obciążenie OHIM kosztami własnymi oraz kosztami poniesionymi przez skarżącą;
- w przypadku wstąpienia przez Leifheit AG do postępowania w charakterze interwenienta zasądzenie od interwenienta pokrycia własnych kosztów.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: Słowny znak towarowy „Clean Twist” dla towarów z klasy 21

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Leifheit AG

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Skarżąca

Prawo ze znaku towarowego przysługujące stronie wnoszącej o unieważnienie: Wcześniejsze słowne znaki towarowe „TWIX” i „TWIXTER” dla towarów z klas 9, 12, 21, 22 i 25. Naruszenie

art. 53 ust. 1 lit. a) w związku z art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009⁽¹⁾.

Decyzja Wydziału Unieważnień: Oddalenie wniosku o unieważnienie prawa do znaku

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 53 ust. 1 lit. a) w związku z art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 28 stycznia 2011 r. — Run2Day Franchise przeciwko OHIM — Runners Point (Run2)

(Sprawa T-64/11)

(2011/C 89/49)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Run2Day Franchise BV (Utrecht, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat H.J. Koenraad)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Runners Point Warenhandels GmbH (Recklinghausen, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 11 listopada 2010 r. w sprawie R 349/2010-1;
- obciążenie OHIM i, jeśli ma to zastosowanie, Runners Point Warenhandels GmbH kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Runners Point Warenhandels GmbH

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „Run2” dla towarów i usług z klas 18, 25 i 35 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 6517502

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny wspólnotowy znak towarowy nr 3800448 „RUN2DAY” dla towarów i usług z klas 25, 28 i 35; graficzny kolorowy wspólnotowy znak towarowy nr 3832458 „RUN2DAY” dla towarów i usług z klas 25, 28 i 35; zarejestrowany w Beneluksie graficzny kolorowy znak towarowy nr 811897 „RUN2DAY” dla towarów i usług z klasy 25